

Arvoisa varapuhemies ja Muistosäätiön hallituksen puheenjohtaja Paula Risikko, hyvät vuosijuhlavieraat,

Haluan mitä lämpimimmin kiittää P.E. Svinhufvudin Muistosäätiötä tämänvuotisen kirjallisuuspalkinnon osoittamisesta teokselleni *Sinun tähtesi täällä*.

Tunnustuksen merkitys on minulle monella tavoin hyvin suuri. Aivan erityisen korkealle huomionosoitusta arvostan, koska se tulee presidentti-instituution historian vaalimiseen varsin merkittäväällä panostuksella osallistuvalta taholta.

Haluankin kiittää Muistosäätiötä myös ansiokkaasta työstänne Pehr Evind ja Ellen Svinhufvudin elämäntyön esillä pitämisessä. Sääntöjenne mukainen toimintanne ”*isänmaallisten perinteiden vaalijana ja kehittäjänä kansamme keskuudessa*” on ollut vaikuttavaa ja näkyvää. Esimerkiksi juuri ”Ukko-Pekan hengessä” jakamanne kirjallisuuspalkinto on kannustanut jo lukuisia kirjailijoitamme jatkamaan historiamme tärkeiden tapahtumien ja ilmiöiden käsittelyä.

Suurta kiitollisuutta tunnen myös niistä Muistosäätiön ponnisteluista, joiden ansiosta Svinhufvudien Kivijärven koti Kotkaniemi on yhä kaikille avoin museo.

Kun itsekin eräänä viime elokuun iltapäivänä kävelin kesäturistina Kotkaniemen huoneissa, saatoin suorastaan aistia kansakuntamme perustajaisän, oikeustaistelijan, itsenäisyysmiehen ja tasavaltamme kolmannen presidentin henkisen perinnön läsnäolon ainutlaatuisessa historiallisessa interiörissä. Kotkaniemen säilyminen museona on merkittävä kulttuuriteko, josta kiitokset kuulivat kaikille sen puolesta työskennelleille.

Hyvät ystävät, kuten jo kirjani ensilehdillä totean, on presidentin puolison rooli ollut minulle ilo ja kunnia – upea isänmaallinen luottamustehtävä, jonka parissa olen puolisoni rinnalla päässyt edustamaan Suomea lähes 30 eri maassa. Kahteentoista unohtumattomaan vuoteen on sisältynyt lukuisia historiallisia kohtaamisia ja tapahtumia niin kotimaassa kuin myös maailmalla.

Tehtäväni erityisyydestä johtuen olen kokenut velvollisuudekseni jättää toiminnastani muistijäljen myös kirjallisessa muodossa – kertoa omin sanoin siitä, millaisten arvojen ja periaatteiden ohjaamana olen toiminut sekä teemoista, joiden puolesta olen puhunut. Kirjani pääluvuissa käsittelen suhdettani menneiden sukupolvien perintöön, kielen, kirjallisuuden ja kulttuurin vaalimiseen, luonto- ja ympäristöarvojen puolustamiseen sekä mahdollisuuksien tasa-arvoon.

Aihevalinnoissani olen myös huomioinut ne monet eri kysymykset, joiden tiimoilta kansalaiset minua ovat vuosien varrella lähestyneet. Olen esimerkiksi pyrkinyt tarjoamaan informaatiota tasavallan presidentin virkarakennusten kulttuurihistoriasta, itsenäisyyspäivän vastaanoton järjestämisestä sekä presidenttiparin ulkomaanmatkoista ja monista muista suomalaisia erityisesti kiinnostavista kysymyksistä.

Kirjaan olen myös sisällyttänyt ajantasaisen kuvauksen presidentin puolison asemasta ja roolista eli esimerkiksi siitä, ettei puolison toiminnalle käytännössä ole minkäänlaista virallisesti säädeltyä viitekehystä, vaan tehtävä on pohjimmiltaan täysin vapaaehtoinen.

Hyvät vuosijuhlavieraat,

Kuten kirjassani totean, on minulla presidentin puolisona ollut harvinaislaatuinen etuoikeus liittyä osaksi sitä jo yli sadan vuoden ajanjaksolle ulottuvaa historiallista jatkumoa, jossa kukin presidenttipari Svinhufvudeista Kekkosiin ja Ståhlbergeistä Koivistoihin on tehnyt parhaansa Suomen ja suomalaisten palvelemiseksi.

Osana tätä pitkää jatkumoa olen kaikessa toiminnassani halunnut vaalia presidentti-instituution arvokkuutta tarkoittaen niin instituutioon liittyvien perinteiden ja käytäntöjen kuin myös laajemmin koko edustuksellisen demokratian kunnioittamista.

Aivan kuten Turun romantikkoihin kuulunut lehtori ja kirkkoherra Erik Gustaf Ehrström on todennut:

”Jos on meidän osamme aloittaa uusi aikakausi Suomen historiasta, niin käyttäytykäämme sitten niin, että meidän aikaamme myöhinkin jälkimaailma muistaa kunnioittavasti.”

Nämä sanat ovat minulle olleet toimintani keskeinen ohjenuora, jonka toivon myös välittyvän kirjani lukijoille.

Teokseni tänään saaman tunnustuksen rohkaisemana lupaan myös tulevaisuudessa vaalia niitä samoja ”isänmaallisia perinteitä”, joiden arvosta presidentti Svinhufvudin Muistosäätiön säännöt meitä mitä tarpeellisimmin muistuttavat.

Vielä kerran: lämmin kiitos.